

Den Organisation af det almindelige industrielle Arbejde, vi leve under, vil næsten nødvendigvis, saaledes som vi foreløbig ere stillede, at der bestandig findes en meget betydelig Reserve af Arbejdskraft, Arbejdskraft, der ikke til hvert givet Tidspunkt fuldt udnyttes. Der er forskellige store industrielle Virksomheder, der trække sig sammen til Tider og udvide sig til andre Tider. Paa de Tider, de udvide sig, drage de en Mængde Arbejdere til Faget, og naar Tilbageslaget kommer, maa der naturligvis komme en Reserve, der i Øjeblikket ikke kan faa Arbejde, og Betingelsen for Industriens almindelige daglige Virksomhed er i Virkeligheden denne, at denne Reserve findes. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, at Spørgsmaalets Løsning kunde ske ad een bestemt Vej, og han pegede da paa den Fremgangsmaade, som navnlig har fundet Talsmænd i svenske og tyske konservative Sociologer. Han sagde: Industrien skal skabe fast Ansættelse for sine Arbejdere, ligesom Staten gør. Ja, det er muligt, at dette kunde være en hensigtsmæssig Ordning, men foreløbig ere vi uendelig langt borte fra denne Ordning, og det er overordentlig tvivlsomt, om dansk Industri vilde magte at gøre dette. Thi hvad betød dette? Det betød, at Industrien indenfor hvert af de forskellige Fag ikke kunde staa med et vekslende Antal Arbejdere, men til enhver Tid skulde have en fast Styrke, som man var forpligtet til at tage sig af, og som man ikke skulde kunne skyde fra sig, naar Arbejdet indskrænkedes. Det er et meget stort Spørgsmaal, om dansk Industri vilde kunne bære dette, og saa længe dansk Industri ikke kan dette, saa længe vi ikke have Samfundet organiseret paa en saadan Maade, at dette eller noget andet lignende bøder paa Arbejdsløsheden, findes der altsaa ligesom til Samfundets Brug en Reserve af Mennesker, der i store Perioder af deres Liv risikere at gaa arbejdsløse. Ansvarer for dette hviler paa det samlede Samfund, og derfor har det samlede Samfund en Pligt overfor disse Mennesker. Naar vi have alle de Bekvemmeligheder og Behageligheder, som hele Maskinindustrien, og hvad der staar i Forbindelse med den, medfører, naar det ærede Medlem og alle vi andre nyde godt af det elektriske Lys her og meget andet, er Baggrunden derfor, at hele den Industri, der skaber Muligheden derfor, har til sin Raadighed en saadan Reserve af Mennesker, som til Tider ere arbejdsløse. Derfor siger jeg, at naar det ærede Medlem sidder her

og nyder godt af alle disse Ting og saaser paa de arbejdsløse saaledes, som han har gjort det her i Aften, er han utaknemmelig overfor dem, der ligesom danne Fodstykket for det Velvære, han som adskillige andre har Del i. Jeg tror, han her er hildet i en fejlagtig Betragtning af Forholdet mellem Samfundet og de arbejdsløse, og det er derfor han ikke føler de Forpligtelser overfor disse, som Samfundet i Virkeligheden naturligt har.

Det ærede Medlem nævnedes, og det have alle, der have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, været inde paa, forskellige Midler, der kunne anvendes imod Arbejdsløsheden. Det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) talte i Dag stærkt om Anvisning af Arbejde. Man skulde kunne sige til Arbejderne: Vi have disse Arbejdsanvisningskontorer, her kunne I faa Besked om, hvor I kunne gaa hen og faa Arbejde. Ja, det er en Ting, der har været diskuteret adskillige Gange her i Tinget i de sidste Aar, og man har navnlig fra det Partis Side, det ærede Medlem tilhører, været meget ivrig derfor. Den nuværende højtærede Konseilspræsident har med stor Interesse beskæftiget sig netop med dette Spørgsmaal. Forarbejder ere satte i Gang af Regeringen for at søge en bedre Arbejdsanvisning end den, vi have nu, men foreløbig er der intet sket, vi have ikke Lovforslag i saa Henseende her paa Bordet. Det tyder maaske paa, at man fra det Partis Side ikke er saa overmaade energisk til at gaa i Gang dermed, eller, hvis man lige er saa ivrig, som man oprindeligt har tænkt sig at være, at man er stødt paa Vanskeligheder under Arbejdet for at løse denne Opgave. Men selv om jeg har den Opfattelse, at man kunde komme frem ad den Vej, og selv om jeg gentagne Gange i Vinter har beklaget, at man ikke allerede i Aar har prøvet at betrede den Vej, tror jeg dog, man maa erkende, at man kan ikke løse hele Spørgsmaalet ved Hjælp deraf. Selv om vi faa en meget bedre Arbejdsanvisning, end vi have i Øjeblikket, ville vi med hele det moderne Samfundsmaskineri stadig blive staaende ved Nødvendigheden af en ikke ringe Arbejderreserve for de forskellige Industriegrene i Danmark ligesom i alle andre Lande.

Man skal skaffe de arbejdsløse Arbejde! Ja, jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem tænker sig at skaffe dem Arbejde. Hvis de komme til disse Arbejdsanvisningskontorer, og disse have talrige Tilbud om Arbejdskraft, men faa Krav om Arbejde, hvad skal man saa gøre? Skal Staten saa